

HAN ÄR
TILL-
BAKA

Hagamannen får inte
sökas i militärregister

Ny teori
om Haga-
mannen
i tv i kväll

Lönlöst använda PKU

BELÖNING
för tips som leder till gripande av
HAGAMANNEN

'Vi måste lösa det'

Kriminalkommissarien:

Göran Markström om utredningen, kollegorna och Leif GW Persson

ROBERTSFORS I åtta år har Göran Markström lett utredningen om Hagamannen.

– Jag kände lättnad när mannen greps. Stundtals har ovissheten hängt över mig likt en mörk skugga, säger han.

Utredningen är landets näst största där riksmordskommission varit inkopplad.

Göran Markström ger inte intryck av att vara de stora ordens man.

Han rör lite förstrött i kaffekoppen och så väcks engagemanget.

Men det räcker med att säga namnet Leif GW Persson, kriminolog och professor i polisforskning, som kritiserat Umeåpolisens för deras agerande.

– Bästa matchen spelas som vanligt från läktaren när man sitter 70 mil från verkligheten. Jag tycker att han ska ägna sig åt enbart författarskap, utbrister Göran Markström.

Leif GW Persson och Göran Markström träffades faktiskt en dag i Umeå. Ämnet var Hagamannen.

– Hans tankar och idéer förde inte utredningen framåt det alla minsta, bedömer Göran Markström.

Träffsäkerhet

Försvarsadvokat Leif Silbersky har ifrågasatt DNA-bevisningen.

Göran Markström säger att den bevisningen inte är ”den enda saliggörande”.

SKL – Statens kriminaltekniska laboratorium i Linköping – ger faktiskt DNA-träffen betyget ”med visshet”. Högsta träffsäkerheten på en åttagrädig skala.

– Mycket pekar på att samma person figurerar i samtliga fall. Det finns inte två personer i Umeå eller Sverige som skulle betes sig likadant mot kvinnor.

Lagen att ”topsa” misstänkta, även mot deras vilja, infördes så sent som vid årsskiftet.

– Den gav oss genom-

brottet. I annat fall hade vi ändå tagit honom om några månader. Det är min bedömning. Jag kan inte gå in på några närmare detaljer nu. Topsning förkortade hanteringen.

En talande tystnad finner sig och så fortsätter kriminalkommissarien:

– Nu ska vi bara sy ihop säcken.

Det började 1998

Han backar bandet till augusti 1998 då alltsammans började med ett brutalt kvinnodåd på Haga.

Fallet skrevs faktiskt av.

I maj 1999 inträffade ett nytt dåd i samma område. Markström satte två handläggare på fallen.

Så småningom förstod man att det rörde sig om en serievåldtäkts-

man.

Riksmordskommissionen kontaktades.

Umeåpolisens har bas kunskaperna, men i fall som dessa behövs spetskompetens.

I november 1999 inträffade tre överfall samma natt. Umeåpolisens uppgifter ”kördes” mot snarlika fall i datorn.

Sökningen gällde först Umeå, sedan Västerboten och slutligen Sverige. Det blev inte en enda träff.

Pusselbyggare

Vid den tidpunkten hade polisen upptäckt ett ”signum” vid varje fall: Brottet förövades alltid på natten mellan 01–03 mot arbetsfri dag. Gärningsmannen hade också ett

särskilt beteende när han handskades med sina offer.

– Jag lämnar inte ut dessa uppgifter nu. Det går vi ut med senare, fortsätter Göran Markström.

– Beteendet antydde att gärningsmannen hade svårt med kvinnliga relationer.

För polisen blev det än viktigare att inte låsa fast sig vid någon förutfattad mening om gärningsmannen.

– I utredningsgruppen var det alltid någon som iklädde sig rollen som djävulens advokat. Hade vi granskat alla möjligheter? Hade vi tagit med alla aspekter?

Våldet mot offren trapades upp. I mars 2000 förstod alla att gärningsmannen var beredd att ta livet av människor.

Göran Markström har under sina 34 år som polis alltid jobbat med våldsbrott och dödsfall.

– Jag har alltid fascinerats av att hitta det som egentligen styr en människas beteende. Att bli pusselbyggare och se sammanhangen växa fram.

Han gav aldrig upp utan trodde hela tiden på att polisen skulle hitta Hagamannen.

Göran Markström berömmar sina medarbetare.

– En svala gör ingen sommar. Engagemang krävs av alla, understryker han imponerad över all vilja hos medarbetarna.

– Visst gick det lite tungt ibland, men som arbetsledare var det viktigt att skapa förutsättningar så personalen inte förlorade engagemanget.

Ett tips på sex rader

Plötsligt gjorde Hagamannen uppehåll under flera år. Polisen började fundera om han hade avlidit.

Men i december 2005 slog han till vid Tegsbrons ena fäste. Vid den tidpunkten hade polisen sedan tidigare börjat fundera på att gå igenom delar av det gamla materialet.

Riksmordskommissionen kallades in igen.

ARBETAT OUTTRÖTTLIGT. – Vi pratade internt om att allmänheten inte skulle kunna förstå sambandet mellan brott och gärningsman. Reaktionen blev precis som vi förutspått, säger Göran Markström som i åt-

Det avgörande tipset kom den 29 januari 2006. Sex rader på ett papper. Någon hade sett en misstänkt gärningsman som liknade polisens fantombild.

Göran Markströms största oro var att man missat den misstänkte i tidigare inkommet material.

Det visade sig att den misstänkte var ostraffad. Och därför förekom han inte i några register, inte heller i tidigare utredningsarbete om Hagamannen.

Alla handlingar kördes åter i datorn. Man fick bara en träff på beteendet: Hagamannen.

Polisen förstod snart att det rörde sig om en vanlig medel-Svensson med en snygg och prydlig ytterfäsa.

– Vi pratade internt om att allmänheten inte skulle kunna förstå sambandet mellan brott och gärningsman. Reaktionen blev precis som vi förut-